

3. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการลงทุนจากต่างประเทศ (Foreign Investment : Terms and Conditions)

3.1 นโยบายส่งเสริมการลงทุน (Investment Promotion Policy)

กฎหมายการส่งเสริมการลงทุนฉบับแรกได้รับการอนุมัติและเห็นชอบจากสภาแห่งชาติเมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1987 หลังจากนั้นก็มี การปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเนื้อหาสาระของตัวบทกฎหมาย ทั้งนี้เพื่อเพิ่มศักยภาพการลงทุนและปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารงาน จนกระทั่งได้มีการออกกฎหมายส่งเสริมการลงทุนฉบับใหม่ทดแทนกฎหมายฉบับเก่า เมื่อเดือนพฤศจิกายน 1996 กฎหมายส่งเสริมการลงทุนของเวียดนามนี้ได้รับการยอมรับว่าเป็นกฎหมายที่เปิดกว้างและเอื้ออำนวยต่อการลงทุนมากที่สุดฉบับหนึ่งในประเทศแถบนี้ ทั้งนี้สืบเนื่องมาจากรัฐบาลได้มีนโยบายปฏิรูปประเทศหรือ นโยบาย Doi Moi ซึ่งมีเป้าหมายหลักในการส่งเสริมการลงทุน ประกอบกับยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎรครั้งที่ 7 ในปี 1991 และครั้งที่ 8 ในปี 1996 การประชุมได้เน้นย้ำถึงนโยบายเศรษฐกิจการตลาดที่หลากหลาย (multi-sector market economy) แบบสังคมนิยมภายใต้การกำกับดูแลของภาครัฐ และการปฏิรูปโครงสร้างองค์กรของรัฐอย่างกว้างขวาง

นอกเหนือการปรับปรุงกฎหมายทางเศรษฐกิจ และการเร่งก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคของประเทศแล้ว รัฐยังได้ดำเนินการปฏิรูปการบริหารงานเพื่อสร้างบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ หนึ่งในรูปแบบของการปฏิรูปครอบคลุมการลงทุนจากต่างประเทศ ในปี 1996 มีการรวมหน่วยงานคณะกรรมการวางแผนแห่งชาติ (State Planning Committee) และ คณะกรรมการเพื่อความร่วมมือและการลงทุนแห่งชาติ (State Committee for Co-operation and Investment) เป็นกระทรวงวางแผน (Ministry of Planning, MPI) ซึ่งในปัจจุบันเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบการลงทุนทั้งในและต่างประเทศ ปัจจัยหลักที่สำคัญในการปฏิรูปเศรษฐกิจของประเทศคือการที่รัฐมีบทบาทที่จำกัดในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจซึ่งรวมถึงการกระตุ้นการลงทุนจากภาคเอกชน นี่คือนโยบายหนึ่งของนโยบาย "Doi Moi" หรือนโยบายปฏิรูปประเทศ นโยบายได้นำไปสู่ความอิสระด้านราคาและการค้าและมีการยกเลิกการชดเชยให้ภาครัฐและการขาดทุนของภาครัฐ ระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเปลี่ยนเป็นระบบอัตราเต็ยเพื่อสะท้อนระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราของต่างประเทศอย่างใกล้ชิด มีกระบวนการเปลี่ยนแปลงอย่างช้าๆในด้านการค้าระหว่างประเทศ มีการอนุญาตให้บริษัททำการนำเข้าส่งออกได้โดยตรง ข้อจำกัดด้านการนำเข้าส่งออกลดน้อยลง การควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินตรามีความเป็นอิสระมากขึ้น และระบบธนาคารมีการปรับปรุงเป็นระบบสองระดับ ธนาคารพาณิชย์มีการแยกตัวออกมาจากธนาคารของรัฐและธนาคารกลาง การเพิ่มอัตราดอกเบี้ยเพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการออมและการใช้มาตรการควบคุมเงินสต็อกอย่างเข้มงวด เพื่อเป็นการลดการขาดดุลด้านงบประมาณ มีการออกพันธบัตรตราสารหนี้ทดแทนการกู้ยืมเงินตรา ในด้านการคลัง รัฐได้ขยายฐานของผู้เสียภาษีและเริ่มใช้อัตราภาษีเดี่ยวสำหรับกำไรของบริษัทในทุกภาคของเศรษฐกิจ เพิ่มความเข้มแข็งโครงสร้างกฎหมายส่งเสริมการลงทุน ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญสำหรับเศรษฐกิจการตลาดที่หลากหลาย กล่าวโดยสรุป การปรับปรุง

เปลี่ยนแปลงนโยบายด้านการส่งเสริมการลงทุนจากต่างชาติได้ก่อให้เกิดความเจริญก้าวหน้าในรูปของการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและการเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ

3.2 รูปแบบการลงทุน

การลงทุนของต่างชาติเป็นไปได้ 3 รูปแบบ ดังนี้

- 1) การลงทุนของต่างชาติ 100%
- 2) การร่วมลงทุน (Joint Venture) หุ้นส่วนชาวต่างชาติต้องร่วมลงทุนอย่างน้อย 30% ในกรณีพิเศษสัดส่วนการถือหุ้นอาจลดลงมาเป็น 20% เงินทุนจดทะเบียนอย่างน้อยต้องเป็น 30% ของเงินลงทุนทั้งหมด
- 3) การร่วมมือทางธุรกิจตามสัญญา (Business Cooperation Contract, BCC) เป็นสัญญาระหว่างนักลงทุนต่างชาติกับนักลงทุนชาวเวียดนามเพื่อดำเนินธุรกิจ รูปแบบการลงทุนนี้มีความคล่องตัวกว่าแบบอื่นๆ

3.3 การเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ตามกฎหมายที่ดินเป็นของรัฐ บริษัทต่างชาติและบริษัทท้องถิ่นมีสิทธิเช่าที่ดินจากรัฐสำหรับการดำเนินกิจการของโครงการนั้น

บริษัทต่างชาติมีสิทธิเช่าที่ดินโดยตรงจากรัฐหรือจากบริษัทต่างชาติที่ได้รับอนุญาตให้ดำเนินกิจการเกี่ยวกับเขตอุตสาหกรรมหรือเขตอุตสาหกรรมส่งออก ระยะเวลาสูงสุดของสัญญาเช่า 70 ปี

3.4 ภาษี (สรุปที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนจากต่างประเทศ)

3.4.1 ภาษีเงินได้นิติบุคคล (Corporate Income Tax)

โดยปกติ ภาษีเงินได้นิติบุคคลจะเรียกเก็บในอัตรา 32% สำหรับธุรกิจภายในประเทศ และบริษัทต่างชาติ

สำหรับโครงการลงทุนใหม่ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม อาชีพหรือพื้นที่ที่มีการส่งเสริมการลงทุน อัตราภาษีจะเป็น 25%, 20% และ 15%

อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลสำหรับการลงทุนของต่างชาติโดยตรงและการลงทุนในสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจจะเป็น 25% และสามารถลดลงเป็น 20%, 15% และ 10% ในกรณีที่โครงการเป็นโครงการที่ได้รับส่งเสริมการลงทุนและเป็นโครงการที่เป็นการลงทุนในพื้นที่กันดาร

ชาวเวียดนามในต่างประเทศที่ลงทุนในประเทศเวียดนามตามกฎหมายส่งเสริมการลงทุนจะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล 20% ยกเว้นในกรณีที่เสียในอัตรา 10% อยู่แล้ว

ภาษีเงินได้นิติบุคคลจากการโอนเงินทุน (Corporate Income Tax on Capital Transfer) จะเสียในอัตรา 25% ของเงินได้ที่โอน หากเป็นการโอนให้กับรัฐวิสาหกิจจะได้รับการยกเว้นภาษี

หากเป็นการโอนให้กับบริษัทของชาวเวียดนาม จะเสียภาษีในอัตรา 10% ของรายได้ที่ต้องชำระภาษี

3.4.2 ภาษีหัก ณ ที่จ่ายเก็บจากผลกำไรที่ส่งกลับ (Withholding Profits Remittance Tax)

เมื่อมีการโอนกำไรจากการประกอบธุรกิจออกนอกประเทศ (รวมทั้งกำไรจากการขายทรัพย์สิน) นักลงทุนต่างชาติจะต้องเสียภาษีในอัตราดังนี้

- อัตรา 3% สำหรับโครงการที่นักลงทุนต่างชาติลงทุนเป็นเงิน 10 ล้านดอลลาร์สหรัฐหรือมากกว่า รวมทั้งโครงการ BOT, BTO, BT และโครงการในพื้นที่เพื่อการส่งออก โดยไม่คำนึงถึงจำนวนเงินลงทุน อัตราภาษีนี้ยังใช้กับนักลงทุนชาวเวียดนามที่มีถิ่นพำนักอาศัยในต่างประเทศเข้ามาลงทุนในประเทศโดยไม่คำนึงถึงจำนวนเงินลงทุน
- อัตรา 5% สำหรับโครงการที่นักลงทุนต่างชาติลงทุน 5-10 ล้านดอลลาร์
- อัตรา 7% สำหรับโครงการที่นักลงทุนต่างชาติลงทุนน้อยกว่า 5 ล้านดอลลาร์

3.4.3 ภาษีมูลค่าเพิ่ม (VAT)

อัตรา 0% สำหรับสินค้าส่งออก การซ่อมเครื่องจักร อุปกรณ์ขนส่ง ผู้ประกอบการในเขตอุตสาหกรรมส่งออก การส่งออกแรงงาน

อัตรา 5% สำหรับสินค้าและบริการที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิต เช่น น้ำ ปุ๋ย ยา เครื่องจักร ถ่านหิน เป็นต้น

อัตรา 10% เป็นอัตรามาตรฐาน สำหรับสินค้าและบริการทั่วไป เช่น อุปกรณ์ไฟฟ้า เหมืองแร่ อาหารสำเร็จรูป บริการขนส่งไปรษณีย์ การท่องเที่ยว การประกันภัย เป็นต้น

อัตรา 20 % สำหรับการค้าสินค้าอัญมณีและเครื่องประดับมีค่า ตัวแทนบริษัทขนส่ง บริการนายหน้า

3.4.4 ภาษีนำเข้า (Import Duty)

อัตราภาษีนำเข้าทั้งอัตราพิเศษ (Preferential Rate) และอัตราปกติ (Normal Rate) มีหลายอัตรา ได้แก่ 0%, 1%, 3%, 5%, 10%, 15%, 30%, 40%, 50%, 60% และ 100%

ภายใต้ข้อตกลงเขตการค้าเสรี Asean (AFTA) อัตราภาษีของสินค้าทุกประเภทจะลดลงเหลือ 0-5% ภายในปี 2006

บริษัทชาวต่างชาติหรือบริษัทร่วมลงทุนจะได้รับการยกเว้นภาษี หากสอดคล้องกับเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- 1) เครื่องจักรและอุปกรณ์ที่นำเข้าเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ถาวร ยานพาหนะขนส่งพิเศษที่เป็นส่วนหนึ่งของขบวนการผลิตนำเข้ามาเป็นทรัพย์สินถาวร ยานพาหนะขนส่งพนักงาน (รถยนต์ขนส่งขนาด 24 ที่นั่งหรือมากกว่า และ เรือ)
- 2) ชิ้นส่วน อะไหล่ โครงสร้าง แบบหล่อ และส่วนประกอบต่างๆของเครื่องจักร อุปกรณ์และยานพาหนะข้างต้น
- 3) นอกจากนี้ บริษัทที่ลงทุนในกิจการโรงแรม สำนักงานและอพาร์ทเมนต์ให้เช่า อาคารที่พักอาศัย ศูนย์การค้า การให้บริการด้านเทคนิค ซุปเปอร์มาร์เก็ต สนามกอล์ฟ แหล่งท่องเที่ยว

ศูนย์กีฬา ศูนย์บันเทิง โรงพยาบาลและคลินิก การบริการด้านการฝึกอบรม วัฒนธรรม การเงิน การธนาคาร ประกันภัย การตรวจสอบบัญชี การให้คำปรึกษา จะได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้า 1 ครั้งของอุปกรณ์และเฟอร์นิเจอร์

- 4) วัตถุดิบและอื่น ๆ นำเข้าสำหรับโครงการ BOT, BTO และ BT
- 5) พืชและสัตว์หรือสารเคมีสำหรับการเกษตรนำเข้ามาใช้ในโครงการการเกษตร ป่าไม้และประมง
- 6) วัสดุการก่อสร้างนำเข้าเพื่อเป็นทรัพย์สินถาวรและไม่สามารถผลิตในประเทศได้
- 7) วัตถุดิบนำเข้ามาเพื่อผลิตเครื่องจักรและอุปกรณ์ที่ใช้ในขบวนการผลิต หรือสำหรับการผลิตชิ้นส่วน อะไหล่ โครงสร้าง เครื่องใช้ แบบหล่อและชิ้นส่วนต่างๆ สำหรับเครื่องจักรและอุปกรณ์ช่างต้น
- 8) สินค้าและวัสดุอื่นๆ สำหรับโครงการที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนเป็นพิเศษตามที่กำหนดโดยนายกรัฐมนตรี
- 9) โครงการลงทุนที่อยู่ในรายการที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษและโครงการในเขตพื้นที่ทุรกันดาร จะได้รับการยกเว้นภาษีนำเข้าของวัตถุดิบที่ใช้สำหรับการผลิตเป็นระยะเวลา 5 ปีนับตั้งแต่เริ่มการผลิต
- 10) การยกเว้นภาษีนำเข้าของโครงการหรือวัสดุ เครื่องจักรอุปกรณ์ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นนี้ จะครอบคลุมถึงการขยายอายุโครงการหรือการทดแทนหรือการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี
- 11) โดยหลักการ วัสดุ ชิ้นส่วน อะไหล่ และอุปกรณ์ที่นำเข้ามาสำหรับการผลิตเพื่อการส่งออก จะต้องชำระภาษีนำเข้าก่อน แต่สามารถเรียกคืนได้เมื่อมีการส่งออกสินค้าสำเร็จรูป รัฐอนุญาตให้บริษัทที่ส่งออกอย่างน้อย 50% จัดตั้งคลังสินค้าปลอดภาษี สินค้านำเข้าที่อยู่ในคลังสินค้าปลอดภาษีจะไม่ต้องชำระภาษีนำเข้าทันที

3.4.5 ภาษีส่งออก (Export Duty)

อัตราภาษีส่งออกมีดังนี้

- 4% สำหรับการส่งออกน้ำมันดิบ
- 5%, 15%, 20% สำหรับไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้
- 4% สำหรับเม็ดมะม่วงหิมพานต์
- 1%, 2%, 5%, 10%, 20% สำหรับสินแร่
- 1%, 3%, 5% สำหรับอัญมณีมีค่า
- 35%, 40%, 45% สำหรับ metallic waste
- 5% สำหรับผลิตภัณฑ์กึ่งโลหะ
- 10% สำหรับสัตว์มีชีวิต
- 3%, 10% สำหรับ botanic materials

3.4.6 ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล (Personal Income Tax)

ปัจจุบันมีบุคคลที่เกี่ยวข้อง 4 ประเภท คือ ชาวเวียดนามอาศัยอยู่ในประเทศเวียดนาม ชาวเวียดนามอาศัยในต่างประเทศ บุคคลที่อาศัยอยู่ในประเทศเวียดนาม (กลุ่มนี้ไม่รวมชาวต่างชาติส่วนใหญ่) และชาวต่างชาติที่อาศัยในประเทศเวียดนาม ชาวต่างชาติที่อาศัยในประเทศเวียดนามเกิน 180 วันภายใน 1 ปี จะเป็น Resident เว้นแต่ที่ระบุไว้ในสัญญาด้านภาษีที่ทำไว้กับต่างชาติ ชาวต่างชาติที่เป็น Resident จะเสียภาษีในอัตราก้าวหน้า สำหรับชาวต่างชาติที่เป็น Non Resident จะเสียภาษีในอัตรา 25% สำหรับรายได้ที่เกิดขึ้นในประเทศ หากอาศัยอยู่ในประเทศระหว่าง 30-183 วัน หากอาศัยอยู่น้อยกว่า 30 วันไม่ต้องเสียภาษี

ชาวต่างชาติที่เป็น Resident และชาวเวียดนามที่ไม่ได้อาศัยอยู่ในประเทศจะต้องเสียภาษีในอัตราก้าวหน้า ซึ่งเริ่มตั้งแต่ 10% สำหรับรายได้มากกว่า 8 ล้านต่อเดือน จนถึง 50% สำหรับรายได้มากกว่า 120 ล้านต่อเดือน

3.5 การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิพิเศษ

เพื่อเป็นการสนับสนุนและส่งเสริมการลงทุนในภาคธุรกิจบางประเภท จึงได้มีการกำหนดโครงสร้างภาษีกำไรพิเศษดังนี้

3.5.1 อัตราภาษี 20%

สำหรับโครงการที่สอดคล้องกับเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- ส่งออกผลผลิตหรือผลิตภัณฑ์อย่างน้อย 50%
- จ้างพนักงานจำนวน 500 คนหรือมากกว่า
- ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง
- ลงทุนในการค้นคว้าและวิจัย
- การปลูกหรือการแปรรูปผลิตภัณฑ์การเกษตร ป่าไม้หรือจากทะเล
- การใช้ประโยชน์วัตถุดิบที่มีในประเทศค่อนข้างมาก การแปรรูปและการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การผลิตที่ใช้วัตถุดิบท้องถิ่นเป็นจำนวนมาก ตามที่ระบุไว้ในกฎเกณฑ์ของแต่ละภาคอุตสาหกรรม

อัตราภาษีนี้มีผลบังคับใช้ 10 ปีนับตั้งแต่เริ่มการผลิตหรือเริ่มกิจการ นอกจากนี้ยังยกเว้นภาษีให้ในปีแรกที่มีกำไร และเสียภาษีอัตรา 50% สำหรับปีถัดไป

3.5.2 อัตราภาษี 15%

สำหรับโครงการที่สอดคล้องกับเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- ส่งออกอย่างน้อย 80%
- ลงทุนในอุตสาหกรรมโลหะ เคมีพื้นฐาน การผลิตเครื่องจักรอุปกรณ์ ปิโตรเคมี ปุ๋ย ชิ้นส่วนอิเล็กทรอนิกส์ อะไหล่รถยนต์และรถจักรยานยนต์
- การก่อสร้างและการ operate โครงการระบบสาธารณสุขโรค

- การปลูกพืชล้มลุกสำหรับอุตสาหกรรม
- การลงทุนในพื้นที่กั้นดาร์ (รวมอุตสาหกรรมโรงแรม)
- โอนทรัพย์สินให้กับรัฐหลังสิ้นสุดโครงการโดยไม่มีการชดเชยใดๆ
- โครงการที่เสียภาษีในอัตรา 20% ที่สอดคล้องกับเงื่อนไขข้างต้น 2 เงื่อนไข

อัตราภาษี 15% จะมีผลบังคับใช้เป็นระยะเวลา 12 ปี นับตั้งแต่เริ่มการผลิตหรือเริ่มกิจการ นอกจากนี้ ยังมีการยกเว้นภาษีให้ 2 ปีนับจากเริ่มมีกำไร และเสียภาษีในอัตรา 50% เป็นระยะเวลา 3 ปี

3.5.3 อัตราภาษี 10%

สำหรับโครงการต่อไปนี้

- การก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่กั้นดาร์
- การลงทุนในพื้นที่กั้นดาร์หรือพื้นที่ภูเขา
- การปลูกป่า
- โครงการที่มีการส่งเสริมการลงทุนเป็นพิเศษ

อัตราภาษีนี้อาจมีผลบังคับใช้ 15 ปี นับตั้งแต่เริ่มการผลิตหรือเริ่มกิจการ นอกจากนี้ยังยกเว้นภาษีให้ใน 4 ปีแรกที่มีกำไร และเสียภาษีอัตรา 50% สำหรับ 4 ปีถัดไป

โครงการปลูกป่า โครงการก่อสร้างระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่ภูเขา พื้นที่ห่างไกล และโครงการขนาดใหญ่ที่ระบุว่าเป็นโครงการที่ต้องได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ จะได้รับการยกเว้นภาษีเป็นเวลา 8 ปี

อัตราภาษีพิเศษสำหรับบริษัทที่เป็นของชาวต่างชาติหรือเป็นการร่วมลงทุนในสัญญาความร่วมมือที่ระบุว่าเป็นโครงการที่ได้รับการส่งเสริมเป็นพิเศษ จะได้รับสิทธิตลอดอายุโครงการ

3.5.4 เขตอุตสาหกรรม

อัตราภาษี 10%

- สำหรับบริษัทและการบริการอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง บริษัทเหล่านี้ได้รับการยกเว้นภาษีเป็นระยะเวลา 8 ปี
- สำหรับบริษัทที่พัฒนาระบบสาธารณูปโภคในเขตอุตสาหกรรม บริษัทเหล่านี้จะได้รับการยกเว้นภาษี 4 ปี และเสียภาษีในอัตรา 50% เป็นระยะเวลา 4 ปี
- สำหรับโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ส่งออก จะได้รับการยกเว้นภาษี 4 ปี
- สำหรับโรงงานในเขตพื้นที่อุตสาหกรรมและมีการส่งออกอย่างน้อย 80% จะได้รับการยกเว้นภาษี 2 ปี และเสียภาษีในอัตรา 50% เป็นระยะเวลา 2 ปี

อัตราภาษี 15%

- สำหรับโรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมที่มีการส่งออกน้อยกว่า 80% จะได้รับการยกเว้นภาษี 2 ปี ในกรณีที่มีการส่งออกระหว่าง 50-80% จะได้รับการลดหย่อนภาษี 50% เป็นระยะเวลา 2 ปี

อัตราภาษี 20%

- โรงงานที่ตั้งอยู่ในเขตอุตสาหกรรมในธุรกิจบริการ จะได้รับการยกเว้นภาษี 1 ปี

3.6 การโอนเงินกลับประเทศ และการแลกเปลี่ยนสกุลเงิน (Repatriation and Convertibility)

3.6.1 ข้อกำหนดการโอนเงินกลับประเทศ

นักลงทุนต่างชาติที่ลงทุนในประเทศเวียดนามมีสิทธิในการโอนเงินต่อไปนี้ที่ได้จากการประกอบธุรกิจกลับประเทศ : กำไรจากการประกอบธุรกิจ รายรับจากการบริการและเทคโนโลยี เงินทุนและดอกเบี้ยจากการกู้ยืมเงินตราต่างประเทศ เงินลงทุน รายได้และทรัพย์สินอื่น ๆ ที่ครอบครองอย่างถูกต้องตามกฎหมาย

พนักงานชาวต่างชาติที่ทำงานในธุรกิจที่ลงทุนโดยชาวต่างชาติหรือเป็นคู่สัญญาร่วมลงทุนในสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจ สามารถโอนเงินค่าจ้างหรือรายได้อื่น ๆ ที่ถูกต้องตามกฎหมายในรูปแบบเงินตราต่างประเทศ หลังจากชำระภาษีเงินได้ส่วนบุคคลและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ แล้ว

3.6.2 ระบบการแลกเปลี่ยนเงินตรา

การซื้อ การขาย การกู้ยืมและการโอนเงินตราต่างประเทศจะต้องกระทำที่หน่วยงานที่ได้รับอนุญาตจากธนาคารชาติ อัตราแลกเปลี่ยนจะถูกกำหนดโดยธนาคารชาติ

3.6.3 การแลกเปลี่ยนสกุลเงินในการโอนเงินออกนอกประเทศ

เงินลงทุนหรือรายได้ (โดยไม่คำนึงถึงว่าเป็นเงินสกุลต่างประเทศหรือเงินดอง) จากการประกอบธุรกิจที่ลงทุนโดยชาวต่างชาติ จะต้องนำไปฝากไว้ที่ธนาคารของเวียดนาม ธนาคารร่วมลงทุนหรือธนาคารสาขาของต่างชาติในเวียดนาม ในกรณีพิเศษ บริษัทสามารถเปิดบัญชีเงินกู้ที่ธนาคารในต่างประเทศได้หลังจากได้รับอนุญาตจากผู้ว่าการธนาคารชาติ

3.7 นโยบายด้านแรงงาน

3.7.1 ใบอนุญาต/วีซ่าสำหรับชาวต่างชาติ

บริษัทชาวต่างชาติจะต้องให้ความสำคัญในการว่าจ้างพนักงานชาวเวียดนาม สำหรับการว่าจ้างพนักงานชาวต่างชาติ บริษัทจะต้องส่งหนังสือไปยังกรมแรงงานอธิบายถึงความจำเป็นในการว่าจ้างพนักงานต่างชาติพร้อมด้วยหนังสือแสดงคุณสมบัติและประสบการณ์ของพนักงาน

3.7.2 กฎหมายแรงงานที่เกี่ยวข้อง

1) กฎหมายแรงงานปี 1994

กฎหมายแรงงานระบุเนื้อหาสาระด้านแรงงาน เช่น สิทธิและเงื่อนไขของนายจ้างและพนักงาน ชั่วโมงการทำงาน สัญญาว่าจ้าง การชำระเงินประกันสังคม ค่าจ้างล่วงเวลา การนัดหยุดงาน การเลิกว่าจ้าง เป็นต้น

2) สวัสดิการสังคม

บริษัทต่างชาติจะต้องชำระเงินจำนวน 15% ของค่าจ้างพนักงานชาวเวียดนามเพื่อเป็นค่าสวัสดิการสังคม และต้องชำระเงินอีก 5% เป็นเงินกองทุนสวัสดิการสังคมที่จัดตั้งขึ้นโดยบริษัทและร่วมบริหารโดยพนักงาน

บริษัทจะต้องจ่ายเงิน 2% ของค่าจ้างพนักงานเข้าไปในกองทุน ในขณะที่พนักงานจ่าย 1% ของค่าจ้างสำหรับเป็นค่าประกันสุขภาพ

3.8 การปกป้องการลงทุน

3.8.1 นโยบายการแข่งขัน

เวียดนามลงนามในสนธิสัญญากรุงปารีสและมาดริด และเป็นสมาชิกขององค์การคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญา (World Intellectual Property Organisation) ซึ่งก่อตั้งจาก Stockholm Convention เมื่อเดือนมีนาคม 1993

3.8.2 การยึดทรัพย์สินและการชดเชย

ประเทศเวียดนามได้ลงนามในสัญญาความร่วมมือการปกป้องการลงทุนกับ 35 ประเทศ ผลประโยชน์ของนักลงทุนได้รับการประกันแม้แต่ในกรณีที่เราร้ายสุดคือ การเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงวัตถุประสงค์ของโครงการ การเปลี่ยนแปลงการยกเว้นภาษีหรือการลดหย่อนหรือในทางกลับกันรัฐจะพิจารณาในการชดเชยด้วยผลที่น่าพอใจ

3.8.3 การขจัดข้อขัดแย้ง

การขจัดข้อขัดแย้งระหว่างคู่สัญญาในบริษัทหรือในสัญญาความร่วมมือทางธุรกิจ โดยปกติจะเป็นการเจรจาหรือการประนีประนอมกัน ในกรณีที่ไม่สามารถตกลงกันได้ คู่สัญญาโดยการตกลงร่วมกันอาจจะเลือกสถาบันหรือองค์กรต่อไปนี้เป็นตัวกลางในการเจรจาประนีประนอม

- ศาลของประเทศเวียดนาม
- หน่วยงานเจรจาประนีประนอมของประเทศ ของต่างชาติหรือของนานาชาติ
- หน่วยงานเจรจาประนีประนอมที่จัดตั้งขึ้นภายใต้ความตกลงร่วมกันของคู่สัญญา

ข้อขัดแย้งระหว่างบริษัทต่างชาติที่ลงทุนในรูปแบบต่างๆในประเทศกับหน่วยงานของรัฐจะได้รับการเจรจาประนีประนอมโดยองค์กรเจรจาประนีประนอมของเวียดนามหรือศาลตามกฎหมายเวียดนาม

คำตัดสินขององค์กรเจรจาประนีประนอมของต่างชาติมีผลบังคับใช้ตั้งแต่เดือนตุลาคม 1995 เมื่อเวียดนามเป็นสมาชิกของ New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitrage Awards.

3.9 หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมการลงทุน

กระทรวงวางแผนและลงทุน (Ministry of Planning and Investment, MPI)

2 Hoang Van Thu, Hanoi, Vietnam

Tel (844) 823 4453 Fax: (844) 845 9271 Website : www.mpi.go.vn